

פרשת השבוע -

עניני הפרשה:

חספרים על הפרשה

הפרשה ה-10
מגילת 11, שבועות שמות

מנין הפסוקים בפרשה:
122

מנין המצוות בפרשה: 1
מצוות לא תעשה

א. _____ (ל, יא - טז)

ב. _____ (ל, יז - לח)

ג. _____ (לא, א - יא)

ד. _____ (לא, יב - יז)

ה. _____ (לא, יח - לג, יא)

ו. _____ (לג, יב - כג)

ז. _____ (לד, א - כו)

ח. _____ (לד, כז - לה)

למשל ולשנינה

ויקהל משה... וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון להשם

אמר הקב"ה: עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפנייהם ברבים הלכות שבת כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבת ושבת (ילקוט שמעוני)

הרב פריינד, אחד ממרביצי התורה הגדולים בדרום אמריקה, מוסר מידי שבת בשבתו יותר מעשרה שיעורים בשמונה בתי כנסת.

פעם נשאל הרב פריינד: כיצד יתכן הדבר שבשבת כמעט ואינך נותן מנוחה לעיניך, וזאת אחר שבוע גדוש אירועים ושיעורים, ומלא בפגישות ושיחות?

ענה הרב: אכן, גם בראשי חולפים לפעמים הרהורים מעין אלו, וכפי שאנו אומרים בזמירות, "והשינה משובחת, כדת נפש משיבת". אבל תמיד אני נזכר במה שאירע תקופה קצרה אחר שהגעתי לכהן כרב, ואז אני נאזר בנבירה, כדי להמשיך לדרוש ולהקהיל קהילות לתורה.

ומעשה שהיה כך היה.

כחצי שנה אחר שהתחלתי לכהן כרב פה בדרום אמריקה, הגיע אברך צעיר, לאסוף כסף עבור הכנסת כלה. פניו היו נראים לי מוכרים מאד. אחר שיחה קצרה התברר שהוא גר בשכונת להורי, בעיר בני ברק שבארץ ישראל.

עז היה רצוני לשמוע מפיו חדשות מהארץ הקדושה, ומבית הורי. ויש לזכור כי הקשר הטלפוני לחו"ל לפני כשלושים שנה היה יקר מאד, והצטמצם עד כדי דקות בודדות פעם בחודש. לכן הזמנתי אלינו לסעודת הערב כדי שנוכל לשוחח בניחותא. כאשר ישע"י - זה היה שמו - סירב, בטענה כי עליו עוד להספיק לבקר בבתייהם של מספר אנשים כדי להתרימם, הסכמתי לתת לו 250 פז, שלטענתו, היה מספיק לאסוף באותו הערב.

את ההלם קיבלתי לאחר הארוחה. ישע"י התרווח על הכורסא, הודה לי מאד, ואמר כי הוא עייף לאחר יום שלם של התרוצצויות, "אנא תן לי לנמנם מעט, לפני שאסע למלוני".

כעסתי עליו מאד באותו הרגע, והרעמתי עליו בקולי: אינך מתבייש?! אני משלם לך בשביל שתספר לי על הקורה בבית הורי, ואתה רוצה לישון?!

תיכף ומיד - המשיך הרב פריינד בסיפורו - התביישתי בעצמי. הרי הקב"ה נותן לנו את השבת, נותן לנו מן - לחם משנה, וכל זאת לשם מה?! הבורא כתב בפירוש בתורתו "וביום השביעי יהיה לכם קודש, שבת שבתון להשם". הבורא נותן לנו זאת בשביל שנוכל לשבת בנחת בלא טרדות ולעסוק בתורה. הכיצד אוכל לישון בשבת?! הקב"ה משלם לי בשביל לישון?!

מיד קיבלתי על עצמי כי השבת תהיה קודש להשם, להרבות בדרשות ובשיעורי תורה.

וכאשר תקום מן הספר...

זריזות עדיפה

והנשואם הביאו את אבני השתם ואת אבני הסולאים

אמרו הנשיאים, יתנדבו צבור מה שמתנדבים, ומה שמחסרים אנו מושלימים. ולפי שנתעצלו, נחסרה אות אחת משמם ונכתב חסר יו"ד.

כוונתם של הנשיאים הייתה להיות הגומרים את המצווה, שהרי אין המצווה נקראת אלא על שם גומרה.

אך לא עשו כדיו, משום ש"זריזין מקדימין" עדיף על "מצווה מן המובחר". שהרי הזריזות במצווה מדאורייתא היא, (ושמרתם את המצוות - מצווה) הבאה לידך אל תחמיצנה). בעוד ההידור הוא רק מעלה טובה.

שואל בענין ואשיב כהלכה

מצאי הבדל משמעותי בין צוויו של משה על בניית המשכן (פר' תרומה), לבין מעשה הבנייה בפועל (פרשתנו, פר' ויקהל):

פרשת ויקהל

עניני הפרשה:

- א. הצווי על השבת - אפילו לצורך עבודת המשכן.
- ב. משה מצווה וישראל מתנדבים.
- ג. מינוי בצלאל ואהליאב, על מלאכת המשכן.
- ד. עשיית יריעות המשכן.
- ה. עשיית הקרשים והפרוכות.
- ו. עשיית ארון הברית, השולחן והמנורה.
- ז. עשיית המזבחות (מזבח העולה ומזבח הזהב) והכיור.
- ח. עשיית קלעי החצר והמסך לפתח החצר.

שואל כענין ומשיב כהלכה:

משה צוה לבני ישראל לעשות קודם כלים, ואחר כך בנין, (ציווי הארון השולחן והמנורה קודם לציווי עשיית קרשי המשכן והפרוכות). ואילו בעשייה עשו קודם משכן – קרשים ופרוכות, ורק לאחר מכן את כליו.

וכך אמר בצלאל למשה, דרכו של עולם אדם בונה בית ואחר כך מכניס לשם כליו. כלים שאני בונה להיכן אכניס? לכך נקרא שמו בצלאל – אמר לו משה בצל ק-ל היית. כך ציווני הקב"ה.

מנין המצוות בפרשה:

